

найсать години съ него, и м8 слг8вахъ на
 старини-тѣ, захвана да имъ поржча слѣ-
 джіжши-тѣ: азъ чадца, кага най-напрѣшъ,
 спорѣдъ писаніе-то, съмъ вече пѣтникъ отъ
 тоа живота, защо-то Богъ ма зове, и же-
 лаю да видѣхъ небесна-тѣ вѣчность; а въсъ,
 о үгробо мој, почавамъ да не изг8кате
 могоцѣнино-то си въздержаніе, и зъ успѣхайтѣ
 въ подвигы-тѣ. . . . . . помните мой-тѣ
 заповѣди и всѣкій денъ исправляйте жи-
 вота си за да ви са даде небесна-та мѣда;
 съ раколици, Еретици и Яріаны никакъ да
 са несажирате; віи знае-те, че зарадъ
 тѣхно-то злойзволеніе, за любопритељны-тѣ
 имъ борбы върхъ Христа, азъ никаквж при-
 каскж не съмъ ималъ съ такыва; а повече
 залагайте да упази-те Господин-тѣ запо-
 вѣди, ако искате слѣдъ кашж-тѣ смърть
 да др8гар8вате съ всичкы-тѣ сватіи въ не-
 бесны-тѣ селеніа. Като имъ даде тыа, и
 още др8гы много наставленіа, най-сѣтнѣ
 имъ поржча да не прѣносатъ мошы-тѣ му
 въ Єгипетъ: не щж, рече, да буде тѣло-то
 ми погребено съ честь, защо-то за тѣсъ
 причинж повече съмъ дошълъ т8къ; и віи